

سخن ماه:

دکتر امیرھوشنگ امینی

گر تو بهتر می زنی بستان بزن

دکتر مسعود پزشکیان، پزشک، متخصص جراحی قلب و ریاست جمهوری منتخب جمهوری اسلامی ایران، برای اخذ دکترای دانشگاهیش ملزم به طی مدارج عالی علمی گوناگونی بوده است که به جرئت می داند هیچ امری از امور، اعم از کشوری و غیرکشوری را نمی توان به ثمر رساند بدون اشراف به اصول و مبانی مربوط به آن. اما ایشان و همکارانشان بدون کمترین آگاهی از اصول و مبانی کشور داری حدود چهل سال است که در کلیه امور کشور داری حضور فعال داشته اند. آنهم با ذهنیتی شکل گرفته در نظام مخرب اقتصاد متمرکز دستوری دولتی که بیش از هفتاد سال شاهد و ناظر حاصل آن در همسایه شمالی خود بوده ایم و بارها نیز به آن اشاره داشته ایم.

دکتر پزشکیان در حالی که در مبارزات انتخاباتی خودش به صراحت برطرف سازی مسائل و مشکلات اجتماعی، اقتصادی برقرار را به مخاطبین خودش وعده داده است، اکنون در پاسخ به همان مخاطبین با اظهار ناتوانی و عجز به مصداق «گر تو بهتر میزنی بستان بزن» به آنان جواب می دهد که عذر بدتر از گناه است و لذا به هیچ روی پذیرفتنی نیست.

بنابراین ایشان و همکارانشان یا نمی خواهند یا نمی دانند که صد البته به نظر نمی رسد نخواهند، به طور حتم می خواهند اما نمی دانند که هیچ امری از امور را نمی توان بدون اشراف به اصول و مبانی آن به ثمر رساند. به ویژه در امور کشور داری.

و اما اکنون پرسش این است که آیا با تغییر ساختار اقتصادی تغییر ساختار مورد نظر نتیجه مثبتی حاصل خواهد شد که پاسخ منفی خواهد بود، زیرا ذهنیت شکل گرفته عامل همان ذهنیت شکل گرفته در نظام ویرانگر اقتصادی متمرکز دستوری دولتی می باشد.

دکتر پزشکیان و همکاران باید به هوش باشند که ایران از لحاظ امکانات بالقوه برای توسعه و شکوفایی اقتصادی در قیاس با سایر کشورهای جهان، با ایالات متحده آمریکا همپراز است. منهای رفتاری های ایالات متحده برای اداره امور جهان. بنابراین در فرآیند توسعه باید از اخلاق و توانایی کشورداری برخوردار باشد. واقعیتی که کشور در چند دهه اخیر به هیچ روی در هیچ زمانی از آن برخوردار نبوده است.

بازگشت شکوفایی اقتصادی به کشور، بدون تردید، با اطمینان به اقداماتی به شرح در پی در کوتاه مدت ممکن و میسر خواهد بود.

الف- اصلاح نظام بودجه ریزی کل کشور به نحوی که:

- 1) منابع و مصارف به درآمد، هزینه و معیارهای گذشته برگردد.
- 2) کلیه ردیف های غیربودجه ای در لایحه بودجه حذف شود.
- 3) کلیه هزینه های یارانه ای اعم از بخشی و غیربخشی حذف و یارانه مشمولان، یارانه که عبارتند از کلیه افراد حقیقی قانوناً معاف از پرداخت مالیات، مورد کاهش هزینه زندگی قرار گیرند.
- 4) واریز کلیه درآمدهای اختصاصی مستقیماً به خزانه.
- 5) حذف کلیه ردیف های کمک به موسسه های نیکوکاری که مردم بایستی انجام دهند و نه دولت.

ب- اصلاح سیاست های پولی به نحوی که:

- 1) حداکثر بهره بانکی پول در سطح ۱۲ درصد تثبیت شود.
- 2) نگاهداری سپرده های بالاتر از صد میلیارد ریال مشمول مالیات هزینه نگاهداری شود.
- 3) درآمدهای اتفاقی مشمول ۰/۷۵ درصد مالیات شوند، از جمله تغییر کاربری اراضی، اعم از حاشیه شهری و یا مخروبه جنگلی جلگه ای ساحلی.
- 4) حذف وام مسکن لوکس.
- 5) برقراری مالیات بر سرمایه های غیرمنقول.
- 6) ادغام کلیه خوردوسازی ها و تبدیل آنها به چند واحد تولید قطعه سازی و یک اتومبیل سازی کوچک ملی و

ت- اقدام تسریع در ایجاد تصفیه فاضلاب ها به منظور تامین آب مورد نیاز کشاورزی و صنعت.

آقای دکتر پزشکیان و همکاران فارغ از هرگونه گفت و شنود زائد باید اطمینان داشته باشند جز با تغییر ساختار اقتصادی برقرار و عاملیت ذهنیت شکل گرفته در نظام اقتصادی ویرانگر دستوری دولتی، راهی برای رهایی از مشکلات برقرار وجود ندارد و هر اقدامی جز این جز اتلاف زمان و تخریب بیشتر اقتصاد کشور نخواهد بود.

اخبار کوتاه اتاق های بازرگانی اخبار کوتاه اقتصادی ایران و جهان اخبار کوتاه اتاق مشترک بازرگانی ایران و انگلیس

برگزاری جلسه های ماهانه هیات مدیره اتاق مشترک

دویست و پنجاه و دومین جلسه هیات مدیره اتاق مشترک بازرگانی ایران و انگلیس راس ساعت ۱۴:۰۰ روز چهارشنبه ۱۴۰۴/۰۹/۰۵ با حضور کلیه اعضا، در محل دبیرخانه اتاق تشکیل و برگزار گردید.

در این جلسه بعد از ارائه گزارش کارکرد دبیرخانه در ماه گذشته توسط خانم احتشامی نیا، جلسه وارد دستور جلسه شد و بعد از تبادل اخبار اقتصادی روز به شرح زیر اخذ تصمیم شد: ۱- درباره گردهمایی آزاد اعضا، هفته سوم آذر ماه در اهواز و اقدامات انجام شده بحث و گفتگو شد.

۲- درباره برگزاری همایش آموزشی توسط آقای دکتر عالیپور نیز بحث و تبادل نظر گردید.

۳- درمورد برگزاری مجمع عمومی عادی فوق العاده و انتخابات هیات رئیسه، به تفصیل بحث و گفتگو شد و مقرر گردید جلسه مجمع مذکور ساعت ۱۰:۰۰ روز دوشنبه، ۲۰ بهمن ماه، در اتاق ایران برگزار گردد. همچنین مقرر شد دبیرخانه اقدامات لازم درخصوص انجام هماهنگی با امور بین الملل اتاق ایران و اطلاع رسانی برگزاری مجمع را انجام دهد. جلسه راس ساعت ۱۶:۰۰ پایان پذیرفت.

برگزاری جلسه های ماهانه کمیسیون های تخصصی اتاق مشترک

کمیسیون غذا، دارو، آرایشی و بهداشت: جلسه کمیسیون غذا، دارو، آرایشی و بهداشت در آذر ماه، راس ساعت ۱۶:۰۰ روز یکشنبه ۹ آذر با حضور خانم ها ساقی باقری نیا،

توتونچیان، و آقایان امیر اخوان، محمود توتونچیان، سعید دالوند و به ریاست آقای علیرضا مناقبی در محل دبیرخانه اتاق تشکیل و برگزار گردید.

در این جلسه ابتدا جهت آشنایی بیشتر اعضا، حاضرین بصورت اجمالی معرفی و زمینه

فعالیت خود را برای حاضرین شرح دادند، پس از تبادل اخبار اقتصادی، در خصوص مشکلات ناشی از تاخیر در تخصیص ارز و همچنین انجام حوالجات ارزی تبادل نظر گردید.

حاضرین در تخصیص ارز خصوصاً با نرخ تالار اول مشکلات خود را مطرح کردند و مشخص شد کلیه تخصیصها با تاخیر فراوان همراه است. شرکت هایی که از ارز صادراتی برای واردات استفاده می کنند مشکلات کمتری داشتند و واردات خود را با سرعت بیشتری انجام می دهند.

همچنین پس از گفتگو، حاضرین در اینکه با حذف ارزهای یارانه ای (ترجیحی، تالار ۱ و ۲) و یکسان سازی نرخ ارز امکان سرعت بخشیدن به فعالیت های تجاری وجود دارد و همچنین در صورت حذف منشاء ارز و امکان استفاده از ارز اشخاص می توان بازار را به نحو مناسبی مدیریت نمود، اتفاق نظر داشتند.

جلسه راس ساعت ۱۸:۰۰ پایان یافت.

کمیسیون گردشگری، محیط زیست و برنامه ریزی شهری و ساختمان: جلسه کمیسیون گردشگری، محیط زیست، و برنامه ریزی شهری و ساختمان اتاق مشترک بازرگانی ایران و انگلیس در آذر ماه، بعثت آلودگی هوا و عدم امکان حضور اعضا کمیسیون برگزار نگردید.

کمیسیون بازرگانی، صنایع غیرنفتی، مدیریت تحول اقتصاد دیجیتال و هوشمندسازی: جلسه کمیسیون بازرگانی صنایع غیر نفتی مدیریت تحول اقتصاد دیجیتال و هوشمند سازی راس

ساعت ۱۶ یکشنبه ۲۹ آذر ماه با حضور اکثریت اعضای محترم آقایان علی نقیب، علیرضا مناقبی، امیر حسین پژوهی، محمود توتونچیان، علی حمزه نژاد، پرویز شکرانی، سید رضی سید اصفهانی، محمد علی مقدم، مهران پارسیان فر، محمد رضایی در محل اتاق

تشکیل و برگزار گردید و پس از بحث و تبادل اخبار اقتصادی موارد ذیل مورد شرح و بررسی قرار گرفت.

پیرو عدم امکان حضور جناب آقای مهندس نوبخت به دلیل کنسل شدن پرواز ایشان بررسی و تبادل نظر بندهای ۲ و ۳ دستور جلسه به جلسه بعدی کمیسیون موکول گردید. سپس جناب آقای مهندس محمد رضایی عضو محترم و جدید کمیسیون نسبت به معرفی خود و حوزه کاری مربوطه برای اعضا بیان فرمودند و پس از آن هر یک از اعضا نیز نسبت به معرفی خود اقدام نمودند و در ادامه جلسه جناب آقای شکرانی به تفصیل در خصوص تعلیق کارت های بازرگانی اجاره ای در حوزه بازرگانی، کسب و کار و تجارت در ماه های اخیر و مشروح مشکلات عدیده ایجاد شده اطلاع رسانی نمودند و همچنین آقای امیرحسین پژوهی دبیر محترم کمیسیون توضیحاتی در حوزه مشکلات بوجود آمده برای انجام رفع تعهدات ارزی واحد های تولیدی و غیر تولیدی که به تبع آن منجر به صدور برگ تشخیص متمم از سوی حوزه های مالیاتی و عملکرد و ایجاد مشکلات مالی و غیر مالی برای واحد های تولیدی خواهد داشت به مشروح توضیحاتی ارایه نمودند.

سپس در خصوص بند ۴ دستور جلسه به تفصیل در مورد نرخ های ارز موجود در سامانه جامع تجارت عرضه می گردد به ترتیب (۲۸۵,۰۰۰ ریال ، ۸۰۰,۰۰۰ ریال ، ۸۹۰,۰۰۰ ETS ریال و

تالار دوم ۱،۰۸۰،۰۰۰ ریال) و مشکلات اخیر در تخصیص ارز در سامانه مربوطه به تفصیل توسط اعضای محترم و دبیر کمیسیون بحث و مورد بررسی قرار گرفت و در آخر اعضای محترم کمیسیون اتفاق نظر بر این داشتند نظر به اینکه محل اتاق برای جلسات دچار کمبود جا میباشد ضمن پیشنهاد راهکار برای مرتفع نمودن این مورد با تغییر دکوراسیون داخلی محل فعلی اتاق از نماینده محترم هیات مدیره در کمیسیون جناب آقای علی حمزه نژاد درخواست گردید که در جلسه هیات مدیره پیشنهاد این موضوع را مطرح نمایند.

در انتها چون موضوع دیگری نبود جلسه در ساعت ۱۷:۴۵ پایان یافت.

کمیسیون نفت، گاز، پتروشیمی و انرژی: هفتمین جلسه ماهیانه کمیسیون نفت، گاز و پتروشیمی در روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۳۰ بطور مجازی با حضور آقایان محمد حسن دیده ور، خداقلی حاجی حسینلو، مهران پارسیان فر و مهدی نوروزی راس ساعت ۱۴:۰۰ برگزار گردید.

ابتدای جلسه، منوال همیشگی و مطابق با بند ۱ دستور جلسه اعضای حاضر در جلسه به تبادل آخرین اخبار و اطلاعات در زمینه نفت و گاز و پتروشیمی پرداختند. اعضای محترم کمیسیون مباحثی را در خصوص اوضاع اقتصادی و نابسامانی نرخ ارز پرداختند و اعضای کمیسیون اعتقاد داشتند با حذف تدریجی ارز نیما و بالا رفتن قیمت ارز تاثیر بسزایی بر رشد تورم خواهد داشت.

همچنین اعضای کمیسیون از زمان طولانی تخصیص ارز توسط بانک مرکزی گلایه داشتند که در بعضی از موارد مدت اختصاص ارز به بیشتر از شش ماه میرسد که باعث بروز مشکلات در تبادلات بازرگانی می شود.

همچنین در ادامه اعضای محترم کمیسیون مباحثی را در خصوص افزایش قیمت نهاده های دامی با قیمت ارز جدید و مشکلات فراوان که برای تولیدکنندگان فرآورده های دامی و افزایش قیمت پیش رو مواد گوشتی و پروتئینی مطرح فرمودند. جلسه در ساعت ۱۴:۵۰ به پایان رسید.

گزارش گردهمایی آزاد اعضاء

در خوزستان

آذر ماه ۱۴۰۴

«سرآغاز وطن دوستی، وطن شناسی است»

سفری و رای تصور به سرزمین مقدس خوزستان که عطر خون دلیر زنان و مردان آزاده اش هنوز در کوچه و پس کوچه ها ی تف دیده اش به مشام می رسید.

صبح روز چهارشنبه نوزدهم آذر ماه ۱۴۰۴ هجده نفر از اعضاء اتاق ایران و انگلیس براساس برنامه از قبل تنظیم شده به سرپرستی دکتر امیرهوشنگ امینی، ریاست اتاق با پروازی نسبتاً راحت عازم آبادان شد و بلافاصله از فرودگاه عازم بازدید شرکت تعاونی الکل سازی خرمشهر که یکی از بزرگترین تولیدکنندگان الکل طبی کشور هست شد.

بعد از بازدید از این مجتمع که به نظر می رسید استنشاق بوی آزاد الکل در فضای کارخانه بینی و ریه بسیاری از همسفران را نوازش داده بود برای بازدید از شرکت کاردان آزما که شرکتی منحصر بفرد و دانش بنیان برای محیط های کشت بیولوژیک بود حرکت کرد و در بدو ورود مورد استقبال بانوی توانمند و مطلعی که مدیریت کارخانه را بعهدہ داشت قرار گرفت.

بازدید از کوچه و خیابانهای بر خاطره آبادان، سینما تاج معروف و مسجد جامع گلوله باران شده خرمشهر جزو برنامه های روز اول سفر بود. هتل کاروانسرای آبادان که به تازگی تعمیر اساسی شده بود اقامتگاه آرام همه ما بود، هرچند مه فراگیر آبادان و خرمشهر حتی اتاقهای به ظاهر بسته ما را هم در بر گرفته بود که خود دیدنی و بی بدیل بود.

شام را گروهی زیر پل کارون با همه خاطراتش صرف کردند و پس از بازدید از بازار محلی و پر جنب و جوش آبادان برای استراحتی بسیار لازم به اتاق های تمیز و سه تخته هتل کاروانسرا برگشتند.

هیات پنجشنبه صبح پس از صرف صبحانه از طریق خرمشهر و آبادان عازم شوش دانیال نبی و دزفول شد، اگرچه راه بسیار طولانی بود ولی دیدن مزارع نیشکر هفت تپه و سد عظیم دز و قایق سواری روی آبهای نیلگون و گرم و شیرین دز خستگی راه را تا حدودی برطرف کرد.

شام را در یکی از رستورانهای خوب دزفول (این شهر نسبتاً پر رونق و زنده) غذای محلی با ماهی شوریده برگزار شد.

ساعت ۱۲:۳۰ شب در حالیکه در مسیر برگشت بازدید از آرامگاه یعقوب لیث

صفاری، این سردار رشید و وطن پرست ایران، داشت به سوی آبادان و هتل حرکت کرد.

هیات صبح جمعه بازدید از خرمشهر، این شهر مقدس و یادگار بجا مانده از خون شهیدانمان و سالهای دفاع مقدس و مرز دیدنی شلمچه را داشت.

اگرچه انتظار این بود که چهره آبادتر و زنده تری از خرمشهر پر خاطره ببینیم ولی متأسفانه به نظر میرسد که خرمشهر برخلاف اسم معنی دارش اصلاً خرم نیست، شهری که روی دریایی از نفت و گاز و آب خروشان کارون قرار دارد.

اشک حسرت و افسوس تقریباً چشم همه ما را خیس کرده بود به خصوص همسفر عزیزمان مهندس فرشید بندی پر لطف و توانمند که با دیدن خرابه های خانه پدری در یکی از کوچه های دست نخورده خرمشهر مثل همه دیگر نقاط شهر همه ما را سخت منقلب کرد.

بازدید از کارخانه نساجی شیر سیاه (تولید پوشاک خوش پوش) که با مدیریت مهندس احمدی نژاد از یاران سالهای دور اتاق کاملاً فعال و سرپا بود شاید مرحم کوچکی بود بر زخم پر افسوسمان از عدم توجه به این سرزمین پاک که باید به احترام خون دلیر زنان و مردان آن در خیابانها و کوچه هایش که زیر آن خون مقدسشان جاری بوده پیاده و بدون کفش قدم نهاد.

هیات آخرین وعده نهار را در آبادان باز هم با ماهی شوریده شناخته شده اهواز داشت و در نهایت ساعت ۵:۳۰ بعد از ظهر با دنیایی از اشک شوق و افسوس و خاطرات فراموش نشدنی، اهواز را به سمت تهران ترک کرد.

اخبار کوتاه اقتصادی ایران:

رکورد ۸۰ ساله تورم شکست؛ اعتراف بانک مرکزی ایران به بالا رفتن نرخ تورم در کشور

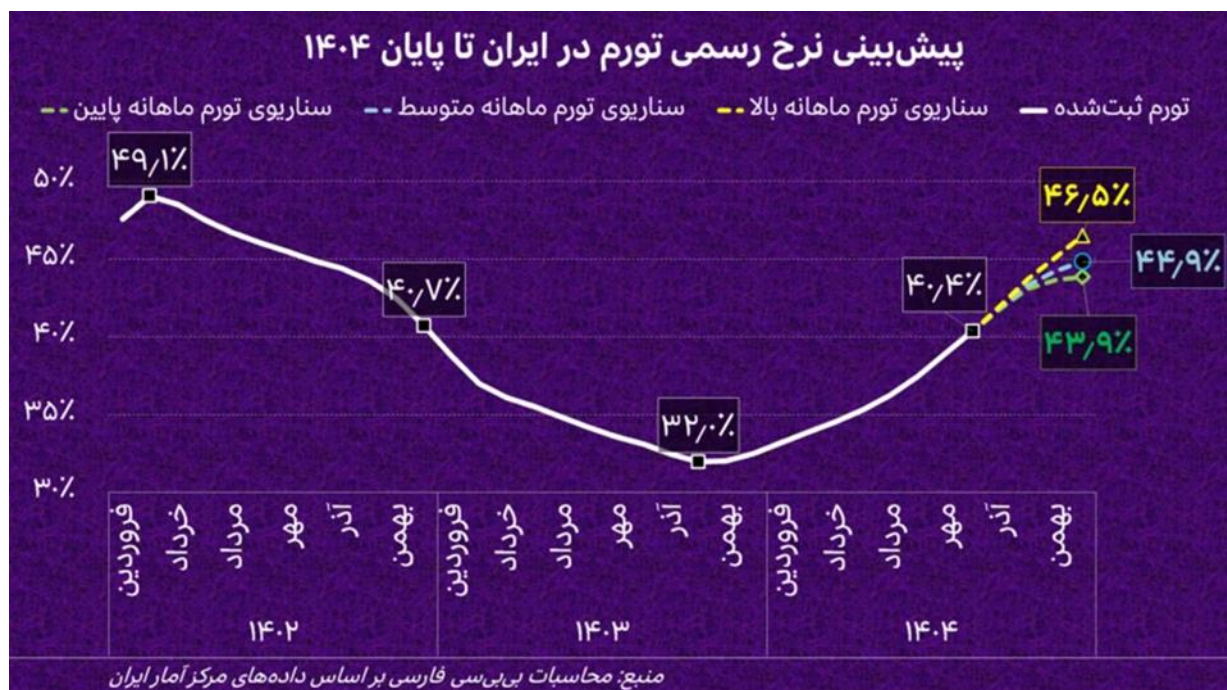
- نویسنده، بهرنگ تاج‌دین
- شغل، خبرنگار اقتصادی بی‌بی‌سی فارسی

بانک مرکزی ایران پس از نزدیک به سه سال، انتشار عمومی نرخ تورم را از سر گرفته است. این آمارها نشان می‌دهد که بر خلاف تکذیب‌های قبلی این نهاد، همان طور که بی‌بی‌سی فارسی اردیبهشت پارسال گزارش داده بود، نرخ تورم در سال ۱۴۰۱ بالاترین رقم در ۸۰ سال گذشته بوده است.

بانک مرکزی ایران بهار پارسال گفته بود که آماري که قانوناً به قوه قضائیه داده و نشان می‌داد نرخ تورم در سال ۱۴۰۲ به بیش از ۵۲ درصد رسیده، نرخ تورم نیست؛ چرا که سال پایه محاسبات از ۱۳۹۵ به ۱۴۰۰ تغییر کرده است؛ با وجود این از انتشار آمار تورم بر پایه جدید خودداری می‌کرد.

ولی همان گونه که در گزارش بی بی سی فارسی آمده بود، مشخص بود که طبق آمارهای خود بانک مرکزی، نرخ تورم یا در سال ۱۴۰۲ (با سال پایه ۱۳۹۵) یا در سال ۱۴۰۱ (بر پایه سال ۱۴۰۰) به بیش از ۵۰ درصد رسیده که از رکورد قبلی این نرخ در سال ۱۳۷۴ بالاتر است.

از سال ۱۳۹۷ دولت ایران مسئولیت اعلام نرخ رسمی تورم را از بانک مرکزی به مرکز آمار منتقل کرد.

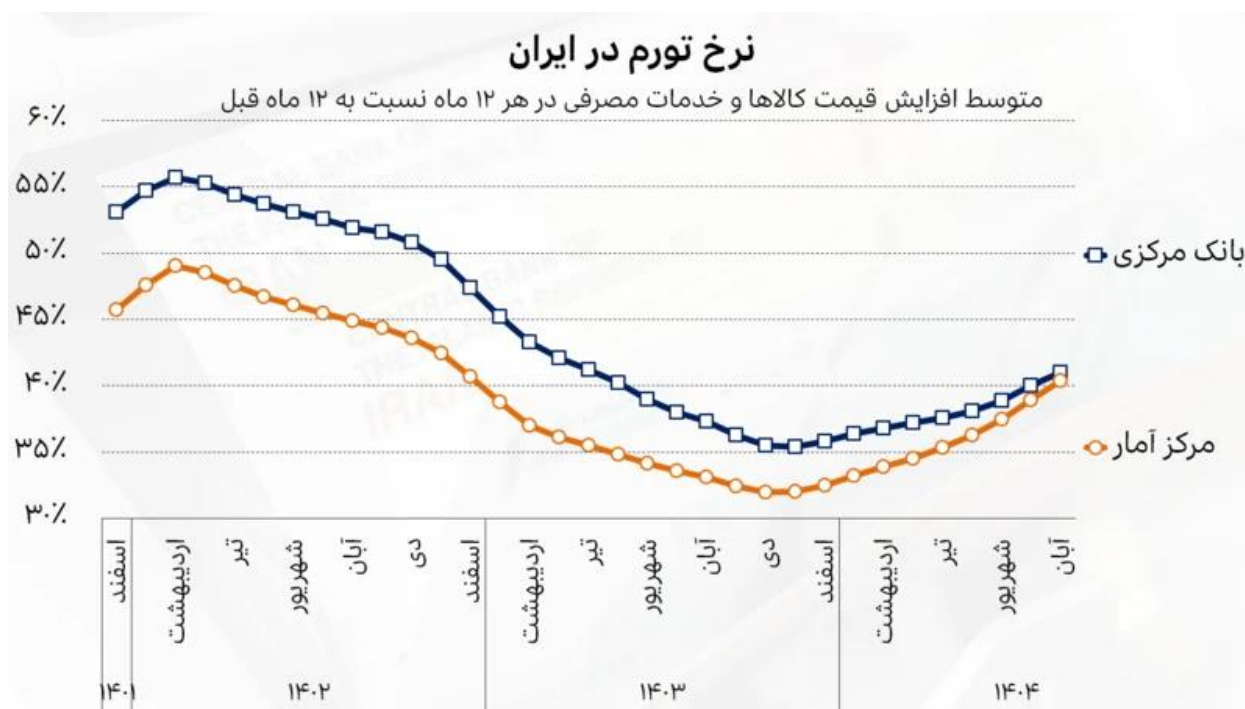
هر دو نهاد در این سال ها به آمارگیری و محاسبه این شاخص و شاخص های دیگری نظیر تولید ناخالص داخلی و نرخ بیکاری ادامه داده اند. ولی بانک مرکزی در این مدت بارها به سیاسی کاری و خودداری عمدی از انتشار منظم و به موقع آمار برای پنهان کاری درباره وضعیت وخیم اقتصادی کشور متهم شده است.

مرکز آمار ایران هم دو سال پیش با ترفندهایی آماری، جلوی افزایش نرخ رسمی تورم سال ۱۴۰۱ به بیش از ۵۰ درصد را گرفته بود.

ماه پیش برای اولین بار از سال ۱۴۰۲ نرخ رسمی تورم در ایران طبق برآوردهای مرکز آمار به بیش از ۴۰ درصد رسید و پیش بینی می شود روند افزایش این نرخ در چند ماه آینده هم ادامه پیدا کند.

خوش بینی مرکز آمار یا بدبینی بانک مرکزی؟

مقایسه برآوردهای این دو مرجع از نرخ تورم در سه سال اخیر نشان می‌دهد که در همه ماه‌ها، برآورد بانک مرکزی از نرخ تورم بیشتر از رقمی بوده که مرکز آمار اعلام کرده است. برای نمونه از اسفند ۱۴۰۱ تا بهمن ۱۴۰۲، نرخ تورمی که بانک مرکزی هر ماه محاسبه کرده، هفت واحد درصد بیشتر از رقمی بوده که مرکز آمار اعلام کرده است. به نظر می‌رسد بانک مرکزی این بار هم برای انتشار آمارهای عقب‌افتاده آن‌قدر صبر کرده تا اختلاف نرخ این دو نهاد کم شود و به کمتر از یک درصد برسد.

اندکی تفاوت در برآوردهای این دو نهاد از نرخ تورم طبیعی است؛ چرا که بانک مرکزی این نرخ را تنها در مناطق شهری ایران بررسی می‌کند، در صورتی که مرکز آمار روستاها را هم در نظر می‌گیرد و از سطح قیمت در آن‌ها هم نمونه‌گیری می‌کند. ولی این اختلاف قابل توجه بین ارقام دو نهاد به این احتمال دامن می‌زند که شاید یکی عمداً به دنبال پایین‌تر جلوه دادن میزان رشد عمومی قیمت‌هاست.

نرخ تورمی که هر فرد یا خانواده‌ای تجربه می‌کند، به سطح درآمد، محل زندگی، سن و ترکیب اعضای خانواده و در کل سبد مصرفشان بستگی دارد، و می‌تواند پایین‌تر یا بالاتر از نرخ رسمی باشد.

ولی اهمیت نرخ رسمی تورم این است که ملاکی برای افزایش سالانه حقوق کارگران، کارکنان دولت و بازنشستگان (یا دست کم چانه‌زنی درباره آنها) قرار می‌گیرد. در نتیجه اگر نهاد مرجع اعلام این نرخ، با ترفندهای آماری یا روش‌های دیگر، آن را پایین‌تر از آنچه هست نشان بدهد، هزینه‌اش را مردم عادی با کاهش بیشتر قدرت خریدشان می‌پردازند.

دلار بالای ۱۲۶ هزار تومان؛ بانک مرکزی ایران: استفاده از رمزارز و طلا برای پرداخت بجای ریال ممنوع اس

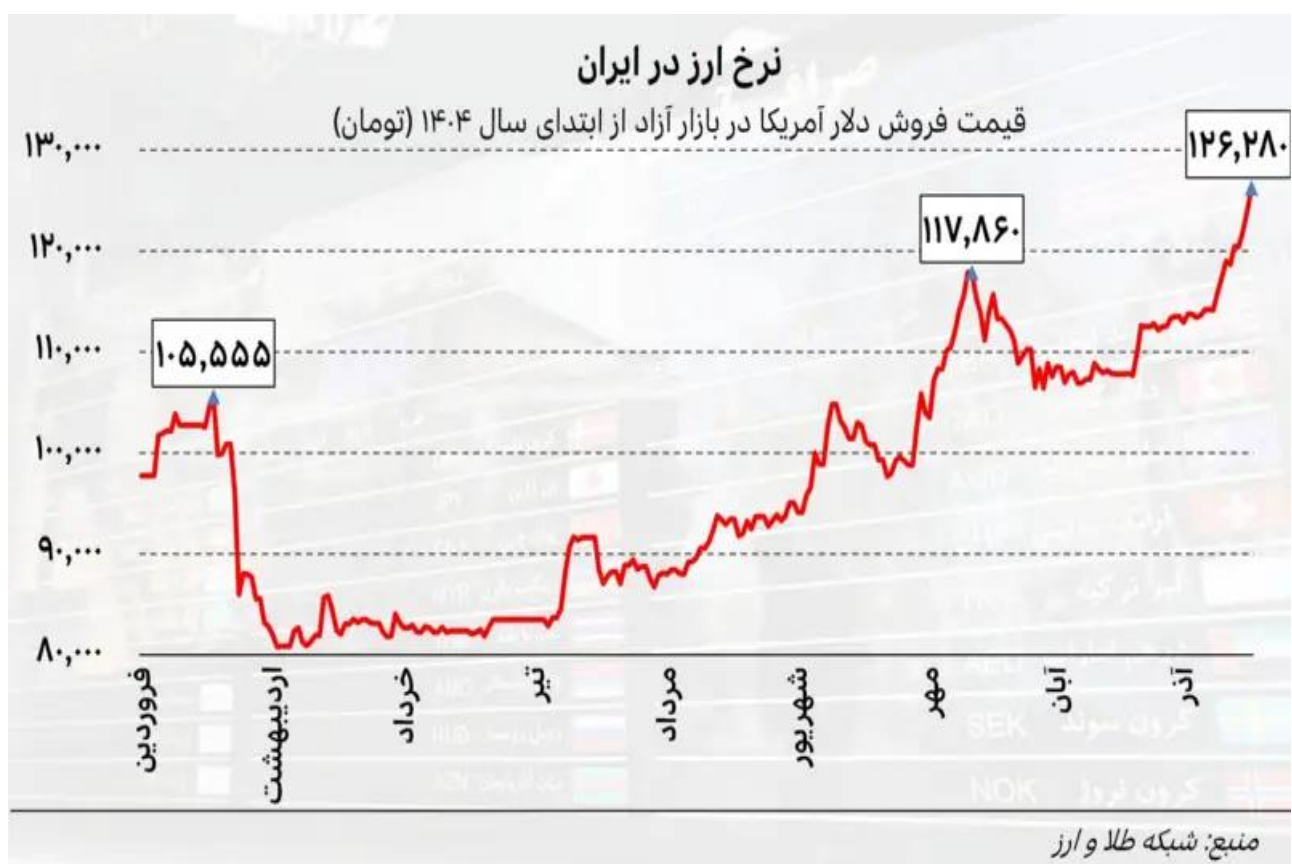
بانک مرکزی ایران گفت که استفاده از رمزارزها و طلا و سایر فلزات گرانبها به‌عنوان ابزار پرداخت ممنوع است و جایگزین‌کردن این دارایی‌ها با پول ملی تخلف است.

مومن واقفی، معاون بانک مرکزی ایران، گفت: «این تصمیم بر پایه ضرورت صیانت از حاکمیت ریال به عنوان پول ملی توسط قانونگذار اتخاذ شده است.»

در سالهای اخیر، همزمان با سقوط پی در پی ارزش ریال، حفظ دارایی و تبدیل ریال به ارزهای خارجی و رمزارز و فلزات گرانبها همچون طلا در ایران رواج فراوانی یافته است تا قدرت خریدشان را حفظ کنند.

معاون بانک مرکزی ایران درباره آمار رجوع ایرانیان به رمزارزها گفت که در پنج سال گذشته حدود پنج میلیون نفر از طریق سکوهاي داخلی در رمزارزها، از جمله تتر، سرمایه گذاری کرده اند و هشدار داد که خطر مسدود شدن این دارایی ها «بسیار بالا» است.

خرید و فروش با دلار و سایر ارزهای رایج همچون یورو، واحد پول اتحادیه اروپا، چنان در ایران مرسوم شده است که چندی پیش بانک مرکزی ایران هشدار داد مبادلات مالی باید صرفا با ریال انجام شود.

از آنجا که بخشی از این مبادلات بین شهروندان و نقدی انجام می شود دولت از آن مطلع نمی شود و عملاً قدرتی برای جلوگیری یا گرفتن مالیات ندارد.

بر اساس گزارش ها، دریافت اجاره خانه و هزینه پزشکی و درمانی از جمله اموری است که خصوصاً در تهران به ارزهای معتبر خارجی و بعضاً سکه طلا انجام می شود و در مواردی که با ریال انجام می شود، محاسبه بر مبنای نرخ دلار در بازار غیررسمی ارز تهران است.

ارزش ریال، واحد پول ملی ایران، در سال های اخیر پیوسته در حال سقوط بوده است. هر ریال ایران در برابر دلار آمریکا زمانی که دولت اول دونالد ترامپ تحریم های ایالات متحده را با هدف کشاندن تهران به میز مذاکره از طریق محدود کردن صادرات نفت و دسترسی به ارز خارجی دوباره اعمال کرد، حدود ۴۲ هزار تومان بود.

بر اساس گزارش ها اقتصاد ایران در معرض خطر تداوم رکود قرار دارد.

بانک جهانی ارزیابی کرده است که اقتصاد این کشور در سال جاری میلادی نزدیک به ۲ درصد کوچکتر شده باشد. این نهاد پیش بینی کرده که اقتصاد ایران در سال ۲۰۲۶ که کمتر از یک ماه دیگر آغاز می شود، نزدیک به ۳ درصد کوچکتر شود.

خطر رکود اقتصادی با افزایش تورم در ایران تشدید شده است. مرکز آمار ایران نرخ تورم ماهانه اخیر را نزدیک به ۴۹ درصد اعلام کرده که بالاترین سطح در ۴۰ ماه گذشته است.

تحریم های ایالات متحده آمریکا که از دوره اول ریاست جمهوری دونالد ترامپ شروع شد و سپس حمله اسرائیل و آمریکا در تابستان امسال در کنار کاهش فروش نفت و بازگشت تحریم های شورای امنیت سازمان ملل متحد، از عوامل تداوم بی ثباتی در بازار ارز و کاهش مداوم ارزش ریال عنوان می شود.

همزمان با هشدار معاون بانک مرکزی ایران درباره ممنوعیت تبادلات مالی با ابزاری غیر از ریال، قیمت دلار از مرز جدید گذشت و هر دلار آمریکا امروز، دوشنبه ۱۷ آذر ۱۴۰۴، در بازار غیررسمی ارز تهران نزدیک به ۲۰۰۰ تومان افزایش به نسبت دیروز داشت و به ۱۲۶ هزار و ۲۸۰ تومان رسید.

ادامه رکوردشکنی قیمت طلا در ایران

در ادامه روند صعودی قیمت طلا در ایران، امروز قیمت سکه در بازار آزاد رکوردی جدید ثبت کرد. به گزارش رسانه های ایران، سکه امامی به ۱۲۴ میلیون تومان هم رسید و سکه بهار آزادی هم از مرز ۱۱۸ میلیون تومان گذشت.

جهش قیمت طلا در ایران همزمان با سیر صعودی ارزش طلا در بازارهای جهانی و افزایش قیمت دلار در ایران صورت می گیرد.

دلار آمریکا امروز به بالای ۱۱۶ هزار تومان رسید که بالاترین قیمت از رکوردی است که هنگام بازگشت تحریم های شورای امنیت ثبت شد که در مقطعی به بالای ۱۱۸ هزار تومان رسید.

بازار ارز ایران از زمان آغاز جنگ ۱۲ روزه اسرائیل و ایران دور جدیدی از تلاطم را تجربه کرد. بعد از پایان جنگ، عامل جدیدی که تاثیر شدیدی بر تلاطم بازار ارز داشت افزایش تنش بین ایران و غرب بر سر برنامه هسته ای تهران و سپس فعال شدن مکانیسم ماشه بود.

اوج این روند بازگشت تحریم های شورای امنیت علیه ایران بود که دلار را به بالای ۱۱۸ هزار تومان رساند؛ پس از آن تلاطم بازار مدتی فروکش کرد و دلار تا حدود ۱۰۶ هزار تومان سقوط کرد اما باز با بالاگرفتن نگرانی ها در ایران از تحولات پیش رو، از هفته آخر آبان دور جدید سیر

صعودی دلار در ایران آغاز شد و امروز با عبور از مرز ۱۱۶ هزار تومان در حال حرکت به سمت رکورد تاریخی است که در زمان بازگشت تحریم ها ثبت شد. قیمت طلا در ایران اگرچه عمدتاً تحت تاثیر مسائل ژئوپولیتیک و تحولات سیاسی و اقتصادی در ایران قرار دارد اما طبیعتاً قیمت جهانی این فلز گران بها بر نوسانات قیمت آن در ایران هم تاثیر می گذارد. قیمت جهانی طلا که در اواسط ماه اکتبر در بازارهای بین المللی به بالاترین نرخ تاریخی خود یعنی حدود ۴۳۸۰ دلار برای هر اونس رسید، بعد از سقوطی مقطعی به زیر ۳۹۰۰ دلار در هر اونس، دوباره روندی صعودی پیدا کرده است و در هفته گذشته با بیش از سه درصد افزایش به بالای ۴۲۰۰ دلار برای هر اونس رسیده است. به گفته تحلیلگران، افزایش جهانی قیمت، عمدتاً به دلیل نگرانی سرمایه گذاران از وضعیت متغیر و بلاتکلیفی اقتصادی و سیاسی در سراسر جهان است که آنها را واداشته تا به دنبال سرمایه گذاری های مطمئن باشند.

احترام به ثروت مردم شرط ورود پول به چرخه تولید و اقتصاد ایران

یک اقتصاددان با تشریح الزامات طرح جدید وزارت اقتصاد برای جذب دارایی های راکد مردم، واقعی سازی قیمت ها، تضمین محرمانگی ثروت و تسهیل در ورود و خروج سرمایه را پیش شرط هایی اجتناب ناپذیر دانست.

به گزارش خبرنگار مهر، اخیراً وزیر امور اقتصادی و دارایی از طرحی تحت عنوان «رویش» رونمایی کرده است که هدف آن به جریان انداختن دارایی‌های راکد و خانگی مردم، اعم از طلا و ارز، در چرخه اقتصادی کشور است. بر اساس این طرح، دولت قصد دارد با جذب این سرمایه‌ها، علاوه بر تأمین بخشی از نیازهای ارزی کشور، امکانی را فراهم آورد تا صاحبان سرمایه نیز از سود ارزی بهره‌مند شوند. اما آیا این طرح در بستر فعلی اقتصاد ایران قابلیت اجرایی دارد و الزامات عملیاتی شدن آن چیست؟

محمدرضا اکبری‌جور، اقتصاددان و استاد دانشگاه، در گفتگو با خبرنگار مهر در پاسخ به این پرسش، ضمن واکاوی ابعاد این طرح، راهکارهای برون‌رفت از چالش‌های موجود را تشریح کرد و با بررسی الزامات طرح جدید وزارت اقتصاد برای جذب دارایی‌های راکد مردم، «واقعی‌سازی قیمت‌ها»، «تضمین محرمانگی ثروت» و «تسهیل در ورود و خروج سرمایه» را پیش‌شرط‌های اجتناب‌ناپذیر برای موفقیت این طرح دانست و بر لزوم احترام به نهاد ثروت تأکید کرد.

شکست طرح در صورت عدم واقعی‌سازی قیمت‌ها

اکبری‌جور در ابتدا با اشاره به ماهیت پس‌اندازهای ارزی خانوارها گفت: باید توجه داشت که یک خانوار، ارز را به عنوان ذخیره احتیاطی و برای روز مبادا و حفظ ارزش سرمایه خود نگه می‌دارد. سوال کلیدی این است که این فرد در چه شرایطی حاضر به عرضه دارایی خود می‌شود؟ اولین و مهم‌ترین شرط، عرضه در بازاری با قیمت‌های واقعی است.

وی افزود: اگر مثلاً من دلار خود را به بانک بسپارم و یک درصد سود بگیرم، در حالی که بازار آزاد ۲۰ درصد سود می‌دهد، قطعاً چنین کاری نخواهم کرد. بنابراین تا زمانی که قیمت‌ها واقعی نشود، این طرح موفق نخواهد شد و بدون تردید شکست می‌خورد.

محرمانگی ثروت و تضمین نقدشوندگی

او در ادامه به دومین رکن موفقیت این طرح، یعنی حفظ حریم خصوصی و مدل کسب‌وکار اشاره کرد و افزود: دارایی و ثروت فرد باید کاملاً محرمانه تلقی شود و مسائل مالیاتی و حواشی آن به صورت جامع دیده شود. دولت اگر بیزنس‌مدلی ارائه می‌دهد، این مدل با سایر بازارهای رایج مقایسه می‌شود.

این اقتصاددان توضیح داد: دولت نمی‌تواند بگوید ارز خود را بدهید و سود متعارف بانکی بگیرید؛ چرا که فرد احساس ضرر کرده و از بازار عقب می‌ماند. نکته حیاتی دیگر، سهولت در ورود و خروج سرمایه است. اگر فردی دلارش را عرضه کرد، باید تضمین وجود داشته باشد که هر زمان اراده کرد، بتواند اصل سرمایه‌اش را برداشت کند.

وی تأکید کرد: نمی‌توان گفت پول شما هست اما الان نمی‌دهیم یا باید دو سال بماند.

تفاوت رفتار هیجانی با مکانیزم دائم اقتصادی

این کارشناس اقتصادی با ذکر مثالی از اقتصاد ترکیه، تفاوت بین کمپین‌های موقت و فرآیندهای دائم اقتصادی را تبیین کرد: ممکن است در شرایط خاص، مانند آنچه در ترکیه رخ داد، رهبر یک کشور از مردم بخواهد برای کمک به اقتصاد پول‌هایشان را به بازار بیاورند و مردم هم در یک فضای هیجانی و موقت مشارکت کنند.

استاد دانشگاه در ادامه تأکید کرد: اما ما در اینجا با یک مکانیزم دائم و یک کسب‌وکار مواجهیم، نه یک حرکت هیجانی. اگر قیمت‌ها واقعی دیده شود، به ثروت خانوار احترام گذاشته شود و اعتماد و اعتبار صددرصدی ایجاد گردد، قطعاً می‌توان از این ارزهای خانگی استفاده کرد.

گذار از بانک‌محوری به بازار سرمایه

اکبری‌جور با انتقاد از ساختار معیوب تأمین مالی در کشور، بر لزوم تقویت بازار سرمایه تأکید کرد و اظهار داشت: سیستم اقتصادی ما به طرز نگران‌کننده‌ای معیوب است. اکنون بار تأمین مالی و ریسک‌های نوسان قیمت بر دوش بانک‌ها و خود سرمایه‌گذار است، در حالی که این وظیفه باید بر عهده بازار سرمایه و بورس باشد.

وی افزود: مردم باید بتوانند به جای سپرده‌گذاری در بانک، طرح‌های اقتصادی را خریداری کنند و سهامدار پروژه‌ها شوند. نظام بانکی برای این حجم از تأمین مالی طراحی نشده و نمی‌تواند جور این مسائل را بکشد.

لزوم اصلاحات عمیق و احترام به صاحب ثروت

این استاد دانشگاه با تأکید بر نیاز کشور به اصلاحات ساختاری، خاطرنشان کرد: نیاز به اصلاحات عمیق اقتصادی داریم؛ چرا که تزریق پول نفت تنها مسکنی موقت است و نمی‌تواند ادامه یابد.

او تشریح کرد: ما باید اقتصاد را واقعی کنیم و مهمتر از آن، به نهاد ثروت و صاحب ثروت احترام بگذاریم. سرمایه‌گذار باید اطمینان حاصل کند که فارغ از پیشینه خانوادگی یا برجسب‌های سیاسی، می‌تواند با امنیت کامل در کشور سرمایه‌گذاری کند. بدون ایجاد این اطمینان و امنیت، جذب سرمایه‌ها ممکن نخواهد بود.

اکبری جور در بخش پایانی سخنان خود گفت: البته که در کوتاه مدت ممکن است این شائبه بوجود آید که ممکن است کسانی با رانتهای مختلف در زمانهای کوتاه به ثروت رسیده‌اند و حال از زیر قضاوت و محکمه قانون فرار خواهند کرد که امری درست است لیکن اقتصاد در کشور ما از جایی به بعد نیاز دارد که به سرمایه تضمین عدم تصاحب در تلاطمات سیاسی بدهد تا سرمایه داران ترس سرمایه گذاری در کشور را نداشته باشند.

وی در پایان با بیان اینکه، این مساله از ظرایف قانون گذاری سیاستگذاری در این حوزه می‌باشد که هم عدالت اجتماعی رعایت گردد و هم سرمایه داران با خیال راحت به توسعه فعالیت‌های اقتصادی خود بپردازند، تاکید کرد: همچنین باید موتور پیشرفت و توسعه اقتصاد به بخش خصوصی واگذار شود و دولت نقش فراهم آوردن زیرساخت‌های لازم برعهده گیرد.

رتبه بندی کارت های بازرگانی؛ شفافیت یا ترمز صادرات؟

دستورالعمل «رتبه‌بندی اعتباری کارت‌های بازرگانی» با هدف سامان‌دهی کارت‌های اجاره‌ای و یک بارمصرف، افزایش شفافیت تجاری و کاهش تخلفات ارزی طراحی شد؛ اما از همان ابتدا با انتقاد فعالان اقتصادی مواجه بود. منتقدان می‌گویند این طرح، در شرایطی که سیاست‌های ارزی چندرخی و تعهدات سخت‌گیرانه ارزی پابرجاست، می‌تواند به کاهش صادرات و اختلال در روند تجارت رسمی منجر شود.

به گزارش ایسنا، حالا با مطرح شدن احتمال تعلیق سه ماهه این دستورالعمل، این پرسش جدی‌تر از همیشه مطرح است که چگونه می‌توان هم شفافیت را افزایش داد و هم به صادرات لطمه نزد؟

مسأله‌ای قدیمی با راه حلی جدید

کارت بازرگانی، به عنوان مجوز اصلی فعالیت تجاری رسمی در کشور، طی سال‌های اخیر به یکی از پرچالش‌ترین حوزه‌های سیاست‌گذاری تجاری تبدیل شده است. گسترش پدیده کارت‌های اجاره‌ای و یک بارمصرف، فرار از ایفای تعهدات ارزی و مالیاتی و شکل‌گیری شبکه‌های غیررسمی صادرات و واردات، سیاست‌گذار را به سمت طراحی ابزارهای کنترلی جدید سوق داد.

در همین چارچوب، «طرح رتبه‌بندی اعتباری کارت‌های بازرگانی» با این هدف مطرح شد که فعالان خوش سابقه، شفاف و متعهد از فعالان پرریسک تفکیک شوند؛ به گونه‌ای که سقف صادرات و واردات، نوع مشوق‌ها و حتی فرآیندهای اداری، بر اساس رتبه اعتباری هر کارت تنظیم شود. اما پرسش اصلی این است؛ آیا مشکل تجارت ایران، صرفاً به نبود رتبه‌بندی کارت‌ها باز می‌گردد؟

مزایای طرح؛ شفافیت، تفکیک و کاهش کارت‌های اجاره‌ای

حامیان طرح رتبه‌بندی کارت‌های بازرگانی معتقدند این دستورالعمل می‌تواند چند هدف مهم را محقق کند. نخست، افزایش شفافیت در فضای تجارت خارجی است. در مدلی که همه کارت‌ها یکسان دیده می‌شوند، امکان رصد دقیق عملکرد تجاری، ارزی و مالیاتی وجود ندارد؛ اما رتبه‌بندی می‌تواند سابقه فعالان را به صورت سیستمی قابل مشاهده کند.

دومین مزیت، کاهش استفاده از کارتهای اجاره‌ای و یک بار مصرف است. در شرایطی که فرد یا بنگاه فاقد سابقه روشن تجاری نتواند به راحتی حجم بالایی از صادرات یا واردات انجام دهد، انگیزه برای اجاره کارت کاهش می‌یابد و فعالان واقعی میدان‌دار می‌شوند. از سوی دیگر، سیاست‌گذار امیدوار است با این ابزار، ریسک بازگشت ارز صادراتی کاهش یابد و ارتباط منطقی تری میان عملکرد واقعی صادرکننده و سطح دسترسی او به بازارهای رسمی برقرار شود.

روی دیگر سکه؛ وقتی کنترل، جای اصلاح را می‌گیرد

در مقابل، منتقدان طرح می‌گویند رتبه‌بندی کارتهای، در خلا اصلاحات ساختاری، نه تنها مشکل را حل نمی‌کند، بلکه می‌تواند آن را تشدید کند. به اعتقاد برخی از فعالان اقتصادی ریشه اصلی مشکلاتی که امروز در حوزه کارتهای بازرگانی شاهد آن هستیم، نه در خود کارت یا نظام رتبه‌بندی، بلکه در قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز و سیاست‌های ارزی حاکم بر کشور قرار دارد. در این چارچوب پدیده‌هایی مانند کارتهای اجاره‌ای یا محدودیت سقف ۱۰۰ هزار دلاری صادرات در سال اول، محصول سیاست‌هایی هستند که طی سال‌های اخیر اعمال شده‌اند و نمی‌توان با تمرکز بر یک ابزار کنترلی، کل زنجیره معیوب تجارت را اصلاح کرد. البته لازم به یادآوری است که قبل از سال ۱۳۹۷ چنین شرایطی وجود نداشت، اما از آن زمان به بعد، سیاست‌های ارزی به گونه‌ای تنظیم شد که فعالان اقتصادی را به سمت مسیرهای غیررسمی سوق داد. در واقع وقتی مسیر قانونی تجارت سخت، پرهزینه و همراه با ابزارهای تعزیراتی می‌شود، نتیجه‌ای جز تضعیف تجارت سالم و تقویت تجارت ناسالم ندارد؛ موضوعی که به طور مستقیم با بحث رتبه‌بندی کارتهای گره خورده است. منتقدان می‌گویند در چنین فضایی، اضافه شدن ابزارهایی مانند رتبه‌بندی کارت، به‌جای ایجاد انگیزه برای صادرات رسمی، ریسک فعالیت را افزایش می‌دهد و برخی صادرکنندگان را به خروج از مسیر رسمی سوق می‌دهد.

تعلیق سه ماهه؛ عقب‌نشینی یا بازنگری؟

در هفته های اخیر، بحث تعلیق سه ماهه اجرای دستورالعمل رتبه بندی کارت های بازرگانی مطرح شده است؛ تصمیمی که برخی آن را عقب نشینی سیاست گذار و برخی دیگر، فرصتی برای بازرگاری می دانند.

تعلیق این دستورالعمل، از یک سو نشان دهنده فشار و نگرانی فعالان اقتصادی نسبت به پیامدهای آن است و از سوی دیگر، فرصتی فراهم می کند تا پرسش کلیدی دوباره مطرح شود، چگونه می توان هم شفافیت ایجاد کرد و هم به صادرات لطمه نزد؟

راه میانه کجاست؟

کارشناسان معتقدند پاسخ این پرسش، در اصلاح همزمان سیاست های ارزی و تجاری نهفته است. رتبه بندی کارت ها، اگر به عنوان بخشی از یک بسته جامع اصلاحات دیده شود، می تواند مفید باشد؛ اما اگر جایگزین اصلاحات بنیادین شود، به مانعی تازه تبدیل خواهد شد.

به باور بسیاری از فعالان بخش خصوصی، شفافیت واقعی زمانی ایجاد می شود که چند نرخ بودن ارز حذف یا به حداقل برسد؛ تعهدات ارزی متناسب با واقعیت های بازار و شرایط تحریمی تنظیم شود؛ مسیر تجارت رسمی ساده تر، کم هزینه تر و قابل پیش بینی تر شود و ابزارهای کنترلی، نقش مکمل داشته باشند. در چنین چارچوبی، رتبه بندی کارت های بازرگانی می تواند به جای محدودسازی، ابزاری تشویقی باشد؛ ابزاری که صادرکننده خوش سابقه را تقویت کند، نه اینکه همه فعالان را با یک چوب براند.

جمع بندی

طرح رتبه بندی اعتباری کارت های بازرگانی، در ذات خود می تواند به شفافیت تجارت کمک کند، اما اجرای آن در بستری از سیاست های ارزی چند نرخ، مقررات سخت گیرانه و نگاه تعزیراتی به تجارت، خطر کاهش صادرات و گسترش فعالیت های غیررسمی را به دنبال دارد. تعلیق سه ماهه این دستورالعمل، فرصتی است تا سیاست گذار به جای پاک کردن صورت مساله، به سراغ ریشه ها برود؛ همان طور که فعالان اقتصادی هشدار می دهند، بدون اصلاح سیاست های ارزی و تجاری، هیچ نظام رتبه بندی ای قادر به نجات تجارت رسمی نخواهد بود.

اخبار کوتاه اقتصادی جهان:

ده خانواده ثروتمند جهان در سال ۲۰۲۵ چه کسانی هستند؟

محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان، کنترل بخش قابل توجهی از دارایی‌های آل سعود را در دست دارد و نقشی محوری در تمرکز قدرت اقتصادی آن ایفا می‌کند.

در سال ۲۰۲۵، دارایی‌های خاندان‌های ثروتمند جهان نه تنها کاهش نیافته، بلکه با رشد بازارهای مالی، افزایش قیمت سهام و گسترش فعالیت‌های صنعتی و فناوریانه، به سطحی بی‌سابقه رسیده است.

به گزارش بلومبرگ مجموع دارایی ۲۵ خانواده ثروتمند جهان به حدود ۹/۲ تریلیون دلار رسیده که بخش بزرگی از آن در اختیار ده خانواده نخست این فهرست است.

آنچه این خانواده‌ها را متمایز می‌کند، فقط حجم دارایی نیست، بلکه پیوند عمیق میان قدرت اقتصادی، نفوذ سیاسی، مالکیت بنگاه‌های کلیدی و تداوم چندنسلی ثروت است. در اینجا ده خانواده ثروتمند جهان در سال ۲۰۲۵ و منابع اصلی قدرت اقتصادی آنها، بر اساس فهرستی که بلومبرگ تهیه کرده، معرفی می‌شوند.

۱. خانواده والتون - آمریکا

آلیس والتون، دختر سم والتون، بنیان‌گذار والمارت

خانواده والتون، بنیان‌گذاران شرکت والمارت، با ثروتی معادل ۴/۵۱۳ میلیارد دلار در صدر فهرست ثروتمندترین خاندان‌های جهان قرار دارند. والمارت بزرگ‌ترین خرده‌فروش جهان از نظر درآمد است و در سال مالی اخیر، بیش از ۶۸۰ میلیارد دلار فروش داشته است. این شرکت با بیش از ۱۰ هزار و ۷۵۰ فروشگاه در سراسر جهان و شبکه گسترده فروش آنلاین، هر هفته به حدود ۲۷۰ میلیون مشتری خدمات می‌دهد. خانواده والتون حدود ۴۴ درصد از سهام والمارت را در اختیار دارد و همین سهم، ستون اصلی ثروت آن‌هاست. این ثروت از زمانی که سم والتون در دهه ۱۹۵۰ کسب‌وکار خود را در آرکانزاس آغاز کرد، طی سه نسل منتقل شده است. با وجود کناره‌گیری راب والتون از هیئت‌مدیره در سال ۲۰۲۴، نفوذ این خانواده بر راهبردهای کلان شرکت همچنان پابرجاست.

۲. خانواده آل نهیان - امارات متحده عربی

شیخ محمد بن زاید آل نهیان، حاکم ابوظبی و رئیس امارات متحده عربی است

خانواده آل نهیان، حاکمان ابوظبی، با ثروتی نزدیک به ۳۳۶ میلیارد دلار، دومین خانواده ثروتمند جهان است. منبع اصلی این ثروت، ذخایر عظیم نفت و گاز ابوظبی و کنترل طولانی مدت این خاندان بر ساختار سیاسی و اقتصادی امارات است. شیخ محمد بن زاید آل نهیان، رئیس امارات و حاکم ابوظبی، و دیگر اعضای خانواده او همزمان در مناصب دولتی و فعالیت های اقتصادی حضور دارند. همین مسئله مرز میان دارایی های دولتی و شخصی آنها را کمرنگ کرده است. نقش برجسته شیخ طحنون بن زاید، مشاور امنیت ملی، در مدیریت سرمایه گذاری های عظیم در حوزه هایی مانند هوش مصنوعی و فناوری های نو، به رشد بیشتر ثروت این خاندان کمک کرده است. نفوذ جهانی سرمایه های وابسته به این خانواده، از خاورمیانه تا وال استریت، روزبه روز پررنگ تر شده است.

۳. خانواده آل سعود - عربستان سعودی

بن سلمان در کنار ایلان ماسک، ثروتمندترین فرد جهان خانواده سلطنتی آل سعود با ثروتی معادل ۶/۲۱۳ میلیارد دلار، سومین خاندان ثروتمند جهان به شمار می‌رود. ثروت این خانواده نسبت به سال گذشته ۷۳ میلیارد دلار افزایش یافته و رتبه آن‌ها در این فهرست ۳ پله صعود کرده است. این ثروت ریشه در ذخایر عظیم نفتی عربستان و نقش تاریخی خاندان سعودی در شکل‌گیری و اداره این کشور دارد. برآوردها تنها دارایی بخشی از این خانواده را در نظر می‌گیرد و ثروت واقعی شبکه گسترده متشکل از حدود ۱۵ هزار عضو خاندان آل سعود احتمالاً بسیار بیشتر است. بسیاری از اعضای این خانواده از طریق قراردادهای دولتی، معاملات زمین و کسب‌وکارهای مرتبط با شرکت‌هایی مانند شرکت نفتی آرامکو به ثروت رسیده‌اند. صندوق سرمایه‌گذاری عمومی عربستان با دارایی نزدیک به یک تریلیون دلار، بازوی کلیدی قدرت اقتصادی کشور است. محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان که در عمل قدرت را در دست دارد، کنترل بخش قابل توجهی از دارایی‌های آل سعود را در دست دارد و نقشی محوری در تمرکز قدرت اقتصادی آن ایفا می‌کند.

۴. خانواده آل ثانی - قطر

شیخ تمیم بن حمد آل ثانی

خانواده آل ثانی، حاکمان قطر، با ۵/۱۹۹ میلیارد دلار ثروت در جایگاه چهارم قرار دارند و نسبت به سال گذشته یک پله پایین تر ایستادند. حکومت این خاندان از قرن نوزدهم آغاز شده و با وجود تغییرات ژئوپلیتیک، کودتاها و فشارهای خارجی، تداوم یافته است. کشف نفت در دهه ۱۹۴۰ میلادی و بهره‌برداری از میدان‌های عظیم گاز طبیعی دریایی، قطر و خاندان حاکم آن را به یکی از ثروتمندترین بازیگران جهان تبدیل کرد. اعضای خانواده آل ثانی کنترل بخش بزرگی از اقتصاد داخلی قطر را در دست دارند و در عین حال مالک دارایی‌های لوکس در خارج از این کشور هستند؛ از املاک لندن گرفته تا بانک‌های خصوصی و برندهای مد جهانی. اگرچه شمار اعضای این خاندان بسیار زیاد است، اما قدرت واقعی در دست شاخه‌های محدودی متمرکز شده است.

۵. خانواده هرمس - فرانسه

هرمس از جمله بزرگترین شرکت های مد جهان به شمار می رود و اکسل دوما مدیرعامل آن است

خانواده هرمس، مالک برند لوکس فرانسوی هرمس، با ثروتی حدود ۵/۱۸۴ میلیارد دلار پنجمین خانواده ثروتمند جهان است. این برند لوکس که به ویژه با کیف های «پرکین» شهرت دارد، به دلیل تولید محدود، کیفیت و قیمت های بسیار بالا جایگاهی ویژه در صنعت مد دارد. بیش از ۱۰۰ عضو از شش نسل این خانواده، به طور مستقیم یا غیرمستقیم سهامدار شرکت هستند و برخی، مانند اکسل دوما و پییر الکسی دوما، نقش های مدیریتی اصلی را در دست دارند. رشد تقاضا برای کالاهای لوکس و حفظ کنترل خانوادگی بر شرکت، به افزایش مداوم ارزش سهام هرمس انجامیده است. این خانواده با مقاومت در برابر تلاش های برنار آرنو، رئیس گروه مالک لویی ویتون و دیور، برای تصاحب هرمس، استقلال خود را حفظ و جایگاهش را در رأس صنعت لوکس تثبیت کرد.

۶. خانواده کوک - آمریکا

چارلز کوک در فهرست ثروتمندترین افراد جهان در جایگاه ۲۲ قرار دارد

خانواده کوک با ثروت ۵/۱۵۰ میلیارد دلار در رتبه ششم قرار دارد. امپراتوری اقتصادی این خانواده از یک شرکت نفتی آغاز شد و امروز به یک مجموعه صنعتی متنوع با درآمد سالانه حدود ۱۲۵ میلیارد دلار تبدیل شده است.

این مجموعه در حوزه‌هایی از انرژی و مواد شیمیایی گرفته تا کالاهای مصرفی و خدماتی فعالیت می‌کند. اختلافات خانوادگی آن‌ها در دهه ۱۹۸۰ به خروج برخی برادران از کسب‌وکار انجامید، اما چارلز و دیوید کوک مسیر گسترش شرکت را ادامه دادند.

این خانواده همچنین از طریق دفتر سرمایه‌گذاری خود، در دارایی‌های مالی و ورزشی، از جمله سهام یک تیم در لیگ ملی فوتبال آمریکا، سرمایه‌گذاری کرده است. نفوذ سیاسی و اقتصادی خانواده کوک در آمریکا همچنان قابل توجه است.

۷. خانواده مارس - آمریکا

ژاکلین مارس (وسط) یکی از چهره‌های اصلی خانواده مارس است

خانواده مارس با ثروتی حدود ۱۴۳ میلیارد دلار، هفتمین خاندان ثروتمند جهان است. این خانواده مالک شرکت مارس است که برندهای مشهوری مانند شکلات‌های امراندامز، اسنیکرز و میلیکی‌وی را تولید می‌کند.

با این حال، بیش از نیمی از درآمد شرکت اکنون از بخش غذای حیوانات خانگی تامین می‌شود. خرید شرکت کلانوا در سال ۲۰۲۵، جایگاه مارس را در صنعت مواد غذایی تقویت کرده است.

این شرکت همچنان خصوصی و در مالکیت کامل خانواده باقی مانده و سالانه سود قابل توجهی میان اعضای آن توزیع می‌کند. تداوم کنترل خانوادگی و تمرکز بر بازارهای پایدار مصرفی، از عوامل اصلی رشد ثروت این خاندان در دهه‌های اخیر بوده است.

۸. خانواده آمبانی - هند

عروسی مجلل آنانت آمبانی، پسر موکش آمبانی، در سراسر جهان خبرساز شد

خانواده آمبانی با ثروتی معادل ۶/۱۰۵ میلیارد دلار، ثروتمندترین خاندان هند و هشتمین خانواده ثروتمند جهان است. دیروپهای آمبانی در دهه ۱۹۶۰ میلادی امپراتوری «ریلاینس اینداستریز» را بنیان گذاشت که پس از مرگ او، به دست پسرش موکش آمبانی گسترش یافت.

این گروه صنعتی مالک بزرگترین مجتمع پالایش نفت جهان است و در حوزه های انرژی، مخابرات و خرده فروشی نقش کلیدی دارد. سبک زندگی پرزرق و برق این خانواده، از جمله عمارت ۲۷ طبقه موکش آمبانی در بمبئی، توجه جهانی را جلب کرده است. حضور چهره های سرشناس جهانی در مراسم ازدواج پسر خانواده، نمادی از پیوند ثروت اقتصادی و نفوذ اجتماعی این خاندان است.

۹. خانواده ورتیمر - فرانسه

ثروت آلن و ژرار ورتیمر از مالکیت و اداره برند مد شنل به دست آمده است

خانواده ورتیمر، مالکان برند شنل، با ثروتی حدود ۶/۸۵ میلیارد دلار در رتبه نهم قرار دارند. این ثروت ریشه در سرمایه‌گذاری پدربزرگ خانواده در دهه ۱۹۲۰ روی کوکو شنل دارد. امروز شنل یکی از شناخته‌شده‌ترین برندهای لوکس جهان است، هرچند در سال ۲۰۲۵ با کاهش سود مواجه شد. آلن و ژرار، برادران ورتیمر، مالکیت کامل شرکت را در اختیار دارند و سرمایه‌گذاری‌های متنوعی در حوزه‌های مد، کشاورزی و هنر انجام داده‌اند. دفتر سرمایه‌گذاری خانوادگی آن‌ها نیز در شرکت‌های نوآور و برندهای لوکس نوظهور سهام دارد.

۱۰. خانواده تامسون - کانادا

دیوید تامسون، رئیس هیئت مدیره شرکت تامسون رویترز

خانواده تامسون با دارایی ۱/۸۲ میلیارد دلار، در جایگاه دهم ثروتمندترین خاندان های جهان قرار دارد. بنیان این ثروت به دهه ۱۹۳۰ و زمانی بازمی گردد که روی تامسون با خرید یک ایستگاه رادیویی، فعالیت های رسانه ای خانواده را آغاز کرد.

امروز خانواده تامسون حدود ۷۰ درصد از سهام شرکت تامسون رویترز را در اختیار دارد؛ شرکتی که مالک خبرگزاری رویترز و یکی از بزرگترین ارائه دهندگان اطلاعات مالی و خدمات حرفه ای در جهان است.

این خاندان علاوه بر رسانه، در هنر و فرهنگ نیز نقش داشته و یکی از بزرگترین مجموعه های هنری خصوصی کانادا را به موزه ملی اهدا کرده است. استمرار مالکیت خانوادگی و تمرکز بر اطلاعات و داده، پایه های ثروت پایدار آنها را شکل داده است.

گزارش ویژه:

اشاره: اخیراً آقای جعفر ذره بینی، عضو هیات مدیره اتاق بازرگانی ایران و انگلیس، متن مصاحبه ای داده اند که به عنوان یک فعال سیاسی درخور توجه است. تحریریه خبرنامه با ذکر اینکه آقای ذره بینی فراموش کرده اند که نظام اقتصادی حاکم، نظامی متمرکز و دستوری دولتی می باشد که فضای مخرب، فسادآفرین و فقرآور است، با جود این نظر ایشان را به عنوان فعال اقتصادی برای آگاهی خوانندگان به عنوان گزارش ویژه این شماره نشر می دهیم.

تحریریه

جامعه ای زنده است که در مرحله اول اخلاق و ادب در آن حاکم باشد، جامعه ما متأسفانه امروز فاقد اخلاق است، فاقد ادب است، نود میلیون ایرانی نباید زندگی اش این باشد، با سبق تاریخی، با سبق فرهنگی، علمی اش نباید این باشد، چرا به اینیم، در مرحله اول ادب و اخلاق فاقد شدیم، هر دقیقه ای یک مصوبه نگذرانیم، آقای وزیر دارایی یک مصوبه می گذراند، آقای وزیر کشاورزی یک مصوبه می گذراند، آپازیت هم. آقا در هیات دولت مسئولیت مشترک دارید، بنشینید نظرتان را بدهید، یک تبصره، یک بخشنامه بکنید.

گفت و گوی ویژه با جعفر ذره بینی

کارآفرین و عضو اسبق ادوار اتاق بازرگانی اصفهان

به نام خدا، سلام. به یک دست به نقد دیگر خیلی خوش آمدید. برنامه ای که در آن سعی کردیم همه ی مهمانانمان ویژه باشند و سعی کردیم که گفتگوها مون خیلی ساده، راحت و دست به نقد باشه. راجع به آن چیزی که می توانیم مطالبه کنیم، چه از مسئولین، چه از مهمانانمان و چه از شما، چون شما هم مسئولید، در زندگی خودتان، در جامعه خودتان، در شهر خودتان و در کشور خودتان.

مهمان این برنامه ی ما اگر بخواهم درست معرفی کنم، و خوب معرفی کنم، به اسم آقای تاجر شناخته می شوند، اینکه چرا به این اسم شناخته می شوند را الان از خودشان می پرسیم، جناب آقای جعفر ذره بینی، از بزرگان تجارت و از بزرگان کسب و کار شهر و دیار اصفهان، نصف جهان.

سلام.

*سلام، ممنون از محبتتون و گفت و گویی که با من دارید.

-زنده باشید. آقای ذره بینی درست گفتم، آقای تاجر را؟

*حالا تاجر هم نگفتید، به هر حال من...

-چی بگیم؟

*من جعفر ذره بینی، بگید، قائم به خودم بودم، در زندگی و همان، خوبه.

-همان خوبه؟

*بله.

-لقب دیگری به آن اضافه نکنیم؟

* نه، می شناسند، آنهایی که در زندگی واقعی باهاشون کار کردم. همان جعفر ذره بینی کافیه.

-زنده باشید. فکر کنم فعالیتتان را از سال ۴۱ شروع کردید.

* ۴۱، من دیپلم که تمام شد، دانشگاهم را هم رفتم، ولی کار داشتم.

-کار داشتید؟

*چون در کنارم بابام، فعالیت می کردم.

-و فکر کنم، دوباره، اولین فعالیتتون نساجی بود.

*ما به دلیل اینکه یک خانواده شلوغ بودیم، زندگی می کردیم، ده تا خواهر و برادر، و در رشته نساجی هم تخصص علمی داشتیم و هم تجربی، این بود که اولین واحد موکت سازی در ایران را ما تاسیس کردیم. از ۴۷ به بعد، ۴۸، فعالیت شروع شد و قبلش در بازار پدر بودند، شصت، هفتاد سال سابقه فعالیت تجاری داشتند باز.

-یک عالمه هم تبلیغات یک زمانی داشتید، الان چند سالی است که تبلیغات ندارید.

*این طور نیست. تولید سال ۱۳۸۱ که به بازار وارد شد، جایی نداشت در سبد خانواده، مردم شناختی نداشتند، افراد کمی توی مسافرت های خارج دیده بودند، ولی در ایران این کالا و این تولید خیلی تازگی داشت و خیلی ما از نظر فرهنگی، از نظر آشنا کردن مردم با این تولید به هر حال هزینه کردیم، صدا و سیما.

-دست و پنجه نرم می کردید، در واقع محصول را بازار سازی می کردید.

*چهار، پنج سال دقیقاً ما مبارزه کردیم، که افکار عمومی و مردم متوجه بشوند که سبب زمینی آن نیست که یک عمری خود ما هم می خوردیم و مصرف می کردیم، فرآوری بکنند انواع و اقسام تولیدات متنوعی می دهد و تقریباً بازار برای فعالیت این صنعت مستعد شد و خیلی خوشحالیم که دوستان دیگر هم تا روان شد علاقه مند شدند به این کار و خوشبختانه واحدهای متعددی در سطح کشور الان درست شده و باز هم جا دارد که آقایانی که اگر علاقه مند به سرمایه گذاری باشند می توانند در این صنعت و شاخه های مختلفش اکتیو بشوند.

جامعه پویا، جامعه ای زنده است که در مرحله اول اخلاق و ادب حاکم باشد، جامعه ما متأسفانه امروز فاقد اخلاق است، فاقد ادب است، هیچ ضابطه ای در کار نیست، زندگی دارد می گذرد، ولی اختلاف طبقاتی، جبر، زور، قدرت، هرکه هر کار که بتواند در هر رده اجتماعی دارد اعمال می کند، گفتن من نمی دانم اثری دارد، ندارد. ولی به هر حال ما نیازمندیم در هر رده ای، رده تجارت، بخش خصوصی، تولید، پزشکی، مجریان، تا اخلاق و ادب حاکم نشه، محاله بتواند درست شود. و مسئولین فرهنگی ما خیلی وظیفه شان دشواره، خیلی پاسخگو می مانند در مقابل تاریخ. تاریخ اینها را یک روز محاکمه می کند که ما کردیم، ما رفتیم، صد سال دیگر تاریخ این زمان را به محاکمه و دادگاه می برد، دادستان می آید و علیه همه ما اعلام جرم می کند، دادخواست می دهد. ما پاسخگویم، درسته حالا هیچ حرکتی نمی کنند با ما، مجازاتی هم نیست، می ریم، خیلی خوب. ولی تاریخ گویاست. ما را به محاکمه می کشد در صد سال آینده. شما چه فرصتی ایجاد کردید در مقطعی که در حیات بودید و زندگی می کردید و مجری بودید و قدرت دستتان بود؟

نود میلیون ایرانی نباید زندگی اش این باشد، با سبق تاریخی، با سبق فرهنگی، علمی اش نباید این باشد، چرا به اینیم، در مرحله اول ادب و اخلاق فاقد شدیم.

-الان از مشکلات بپرسیم؟

*بفرمایید.

-بریم به سراغ مالیات. موافقید؟

*مالیات خوبه، من در جلسات متعددی در پنجاه سال گذشته، واقعاً مالیات را تا ندهید که کار درست نمی شود. ولی تو خود بخش خصوصی هم ما افراد داریم تو خودمون که افرادی هستند که خلافاً کارند، افرادی هستند که رانت خوارند، افرادی هستند که تا بتوانند استثمار می کنند، چه کارگر را که خود اداره دارایی هم گیرش می شوند، ولی دو طرفه است، دولت هم نمی داند چه کار کند. وقتی تو می توانی به یک تولید کننده فشار بیاری، مالیات بگیری که امکانات، نه امکانات مالی، امکانات تولید را برایش روان کنی، هر دقیقه ای یک مصوبه نگذرانیم، آقای وزیر دارایی یک مصوبه می گذراند، آقای وزیر کشاورزی یک مصوبه می گذراند، آپازیت هم. آقا در هیات دولت مسئولیت مشترک دارید، بنشینید نظرتان را بدهید، یک تبصره، یک بخشنامه بکنید. اون برای خودش بخشنامه می کند، اون یکی برای خودش. تولیدکننده گیج.

اگر روان کنند تولید را، تولیدکننده مگر دیوانه است که مالیاتش را ندهد، مطمئنم، مطمئنم، افرادی که بودند، هستند و خواهند بود، همه آمادگی دارند که مالیات بدهند، ولی براساس منطق، و با اصولی که آقای ممیز، آقای ممیز کل، آقای دارایی، موارد و مشکلات را همه را ببیند، من مالیات موظفم که بدهم، شک ندارم، تا مالیات ندهیم که کشور...

حالا بماند که کشور ما از نظر خدادادی، منابع زیرزمینی عظیمی دارد که هی دولت هایی چه زمان پهلوی، قاجار که خوب نادان بود، پهلوی که یک کمی هوشمند بود، این منابع سرشار نفت هدر دادند، اگر این منابع را مسئولین وقت در هر دوره چه زمان شاه و چه در جمهوری اسلامی، شما بیا ببین می گویند در دوره احمدی نژاد هشتصد میلیارد دلار این مرد از بین برده، بیارنش، این را بنشوند، بگویند چه کار کردی آخه، چرا باید اینطور باشد؟ کسی نیست. این میمونه که صنعت فلجه، یک صنعتی هم که شما می بینید امروز فعاله، صد در صد مدیرانش را باید مطالعه کنید ببینید تجربه دارند، اطلاعات دارند، به روزند، با دنیا در ارتباطند، امروز صنعتی که به روز نباشد، به درد نمی خورد.

لحظه اثر دارده رو تولید، رو توزیع، از نظر روانشناسی، روانکاوی، ما باید بازار را روانکاوی کنیم، تولید در آریم، و اینها را تولیدکننده وارده و می داند، ولی امکانات نیست.

-گفتید امکانات، مالیات می گیرند که به ما امکانات بدهند، چه مشکلاتی وجود دارد برای اینکه امکانات بگیریم یا اینکه امکانات وجود دارد کلا بخواهیم بریم کار تولیدی یکنیم؟

*ببینید تو دنیا صنعتی بدون امکانات نداریم، اینقدر صنعت پیچیده و وسیعه که با سرمایه من تنها، شما تنها، کنسرسیوم باید بیاید وسط، سرمایه هنگفت باید بیاید جمع بکنند تا تولید انبوه و از نظر قیمت تمام شده بیارند تولید انبوه بکنند تا مصرف کننده هم راحت مصرف بکند، ما هدایت کننده می خواهیم. کی باید این کنسرسیوم ها را نظارت کند برایش، آخه اون آقای وزیر که استعداد یک بقالی را ندارد اداره کند، می خواهد اون کنسرسیوم را اداره کند، نمی شود.

-بخش خصوصی می تواند یک همچین کاری بکند؟

*صد در صد.

-چرا این کار را نکرده اند تا حالا؟

*کرده، خیلی ها کرده اند.

-کجا؟

*همین ایران هم کرده اند. الان واحدهای، بین از زمانی که بانک خصوصی را اجازه دادند توی جمهوری اسلامی، N تا بانک خصوصی، همشون به یک شکلی به بن بست خورده، آخرش اینه. چرا باید بانک آینده به این سرنوشت دچار بشه؟ بین اون آقای که میره بانک آینده را درست می کند، چرا اجازه اش را دادند؟ اونیکه مجوزش را داد باید مطالعه کند، که این در توانش هست، تخصصش هست، بنیه مالیش را باید بسنجد، همین یک مهر و اجازه دادند و اینم هر کاری که دلش خواست می کند. بین، بانک اعتبار میاره، در حقوق می گویند، وقتی مسئولیت به یکی می دیم اتوماتیک وار اختیار هم پشت سرش تا حدی میارده، بنده را که استاندار می کنند، درسته که توی چهارچوبی منو استاندار می کنند ولی عنوان را که به من می دهند، یک اختیاراتی مخفی پشت سر من میاد، آقای ----- توان استفاده از اون اختیارات رو هم نداره، آقای رئیس بانک مرکزی که این مجوز را داده اون باید منو

بسنجه، من کیم، سبق من کیه، در این رشته من آمادگی دارم، ولی نه، الان ما بانک های موفق داریم، دولت مطلع، دنیا مطلع، دولت آگاه، دنیا آگاه، سرمایه دار آگاه. -بیشتر برای ما بگید که ما آگاه بشیم که یک کاری بکنیم که دیگرانی هم در صنعت های دیگر سوق پیدا کنند به انجام یک همچین فعالیتی.

*می خواهم بگویم که با این شرایط سختی که حاکم است، افراد زیادی داریم چه در بخش خصوصی، چه در بخش های دیگر، که توان دارند در دو سه سال زنده کنند، این حیات دوباره بدهند به اقتصاد و صنعت و کار و ...

-صبر کنید، من درست فهمیدم، یعنی اگر دولت دخالت نکند، سنگ نندازد جلوی پای درواقع صاحبین کسب و کار، فعالین اقتصادی و به بخش خصوصی واگذار بکند به عبارت بهتر .
*نه، ما دولت نیاز داریم، این الان ایران بودن، حدود مرز، یک دولته، نیروی انتظامی، نیروی ارتش، حفظ و استقلال، ما دولت را می خواهیم، ولی چه دولتی، دولتی که آگاه باشد، نه هر مجموعه ای را بیاورند به عنوان دولت حاکم کننده به نظام و ندونه چکار کند، ما مشکلمون اونه. و الا نیروی انسانی جوان و با تجربه، به نظر من با این شصت هفتاد سال که در صنعت و تجارت بودم، به قدر کافی داریم، نیاز به مشاوره از بیرون بیاریم و اینها نه نه... ما فرهنگ غنی داریم، تجارت غنی داریم، صنعت غنی، افراد آگاه داریم، درستکار داریم، منتها میدان نیست.

پایان قسمت اول

**هر فردی در هر کاری با هر بضاعت مالی یا توان فکری و علمی اول ترس
به خودش راه ندهد، ترس مانع بزرگیه، به خصوص در اقتصاد و صنعت.
تاجر، مدیر اقتصادی، صاحب سرمایه اگر ریسک پذیر نباشه باخته.**

گفتگوی ویژه با جعفر ذره بینی

کارآفرین و عضو اسبق ادوار اتاق بازرگانی اصفهان

-بحث منابع انسانی شد، نمی خوام این بحثو قطعش کنم، ولی حیفه واقعا، راجع به منابع انسانی صحبت کردید، شاید یکی از مشکلاتی باشه که الان همه کسب و کارها دارند باهاش دست و پنجه نرم می کنند، نسل زد آمده، نسل آلفا آمده.

*نسل زد که می گن، نسل پسر منه، پسر توئه، دختر توئه، اینها آگاهن، در زمانی که من هفده سالم بوده، شونزده سالم بوده، با زدی که امروز هست، اطلاعات من ده به صده نسبت به اینها، اینها اطلاعات دارند، ما نداشتیم، وقتی این جامعه آینده ما اگه قدرت دست اینها باشه، ما چه شکوفایی داریم. اینها می گن چی، این نسل ضد می کوبندش. نسلی هست که آگاهه، نسلس هست که زیر بار زور نمیره، نسلی هست که می فهمه، خوب باید حمایتش کرد.

-شما مجموعه تان طوریه که در واقع خیلی از فارغ التحصلهای رشته کشاورزی تو رشته های مختلف یا علوم آزمایشگاهی آرزوشونه یا به نوعی میشه بگیم ایده آلتون اینه که توی مجموعه شما کار کنند.

* نه اینطوری همه تعریف نکنید.

-من اینو از چند نفر دیگه هم شنیدم.

*بخش های متعدد شاخه های صنعت همه دارند.

-شما یکی از آن مجموعه ها هستید.

*ما سعی کردیم که الان من فکر کنم میانگین سنی بچه هامون حدود سیصد و چهل پنجاه نفرن، بیست و هشت باشه، مقطع فوق لیسانس داریم، بیا تا پایین. من خوشحالم که این مجموعه در این رشته، در این سطح علمی داره کار می کنه، خوبم هستن. با کمک ما هر یکیشون سرمایه ان برای واحد.

-آقای ذره بینی رازی داره، چون خیلیا میگن واقعاً منابع انسانی سخت شده، مشکل شده. رازی داره که شما دارید اینقدر این بچه را که ازتون تعریف می کنید، با جون و دل ازتون تعریف می کنید؟ جذبشون، استخدامشون، فرهنگ سازیشون.

* بله، فردی که میاد در این مقطع را عرض می کنم، با این شرایطی که حاکمه به مملکت که ما میبینیم که این دلسرد شده، این اصلاً خودشو نمی شناسه، به نظر من هر واحد تولیدی باید یه واحد روانکاوی، روانشناسی داشته باشه که این آقای جوانی که میاد، تسلیم توئه و اینها، تو بازسازیش کن، این انسانه، این تحت شرایط اجتماعی به این انزوا کشیده شده، گیر منه تولید کننده شده، ما باید اینو بهش بها بدیم، بگیم تو انسانی، تو تحصیل کرده ای، تو توانایی داری، این خمودی رو از این بگیریم، بذاریمش سر کار، بعدم ازش توقع

داشته باشیم که راندمان بهمون تو کار بده. و اگر مدیر یا اون آقای کارفرما که اکثراً حالا هم مالکن هم مدیر، هم شریکن هم مدیر، آخه نمیشه. بین خیلی ریزه کاری هست که باید درست بشه یه واحد. بگه سرپام. من سرمایه دارم، خوب داشته باش. تو توانایی به روز اداره کردن پونصد نفر آدمو نداری، صرف اینکه سرمایه داری میخوای بری بشینی اونجا، نمیشه. اگر میشد باید استعداد بیاری بشونی، هم پولت بهتر باز می گرده، هم کار و تولیدت مناسب تر و بهتر میشه. بهر حال باید شخصیت سازی کرد. افراد جوون به خصوص، من جوونها رو خیلی... من هر وقت با همشون زیاد طرف بودم، بهشون میگم نترسید. آقای استاندار اومد، خوب اومد، با بابات فرقی نداره. تو چرا می ترسی، حرفتو بزن، هیچ قدرتی نمیتونه تو سرت بزنه. باید اینو پرورش داد. استعدادها رو شکوفا کرد. یکی استعدادش تو هنره، تو رقصه، تو نقاشیه، آفرین، آفرین. یکی تو کاره، تو مکانیکه، صنعته، آفرین. اینها رو باید تشخیص داد. من نیام یه هنرمند نقاشو بذارم با آچار فرانسه بخواد ماشینو درست کنه. این غلطه، اینو کی باید پس بده، او آقای که عنوان مدیر رو یدک می کشه.

-این همه من راجع به منابع انسانی برنامه داشتم، اینو به خدا جدی میگم، این همه مصاحبه داشتم، هیچ کس اینقدر قشنگ راجع به منابع انسانی نگفته بود. همه می گفتند نمیدونم باید باهوشن اینجوری بسازی، اگر اینو گفت، اونو بگو. هیچ کس نگفت دردشو بین چیه. روانشناسی کن، بین چی می خواستن.

*مدیر بخش خصوصیمون هم باید متحول بشه. آقا پول داشتن، موقعیت، دلیل بد بودن تو نیست. خودتو اصلاح کن، باید بفهمی چیکار می کنی. اکثر صنایع ما صاحبان سرمایه ان. خوب، ولی، تولید، پرسنل، ارتباطات مالی، سیاسی، دولتی، اداری، کارشناسی لازمه، همیشه دیگه دنیا دنیای بازار چرتکه نیست.

-برگردم سراغ بحث قبلیمون؟ بحث راجع به دولت بود که باید داشته باشیم، هیچ کس منکرش نیست. ولی بحث راجع به اقتصاد بود، اقتصاد دولتی، اقتصاد سیاسی، اقتصادی که شما ازش صحبت کردید. تا چه حد میتونیم بگیم که نقش دولت و دخالت های دولتی باعث شده که اوضاع اقتصادی به این پیچیدگی ها برسه؟

* شما دنیای چپو مطالعه بکنید. باید اقتصاد این مملکت دگرگون بشه، معیارهایی که عجینه با فرهنگ ما، عجینه با دین ما، با مذهب ما، آقا پدر من، پدر بزرگ من، پدر پدر بزرگ من،

اینها همه تاجر تو بازار بودن، پول و سرمایه آوردن، سرمایه را ده برابر کردند، هی تحویل نسل بعد دادن، مسلمون هم بودن، معیارهای اسلامی را هم رعایت می کردن، ولی فلسفه چپ و دولت و اینها نبود. مالیات را بگیر برو کنار، تو فقط دولت رو حفظ کن، استقلال مملکت رو حفظ کن، تو نیروی ارتشت رو آمده، به روز و مدرن نگه دار، اون دولت خوبه. ولی ما خودمون توانایی اداره بخش خصوصی رو با توجه به اینکه اصلاً اون موقع که هفتاد سال پیش مراودات و مسافرتها نبود، اون بودیم، حالا که هر لحظه می تونی تو هر لحظه همه جای دنیا حضور داشته باشی، همه هم تحصیل کرده، همه هم مدارک علمی محکم و بالایی دارند، اینها چیه، مگه ما فرق می کنیم، ده تا آمریکایی بذار زیر دست من کار کنه، من ایرونی، ما خودمون رو نمیشناسیم، ما باید سمینارهای متعدد بذاریم، بابا تو ایرونی هستی، می توانی، تو سرت زدن که اینطوری شدی. آگاه شو، بیدار شو.

-یعنی می گید که یه بخشیش دست خودمونه؟

* شک نداره.

-بریم سراغ مهمترینش دیگه، هر چیزی که به نظر خودتون مهمه، دوست دارید که همین امروز، همین فردا، تا ابد، تا آینده، هر نسلی که صدای شما را می شنوه، و تصویر شما را می بینه، این جمله ای که میگوید، دقت بکنه، توجه بکنه، عمل بکنه.

*افرادى که مخاطب این برنامه هستند، مسلماً بخش خصوصی، و تجار و صنعتگران هستند. نه برنامه عامیانه است.

*می میخوام بگم که هر فردی در هر کاری، با هر بضاعت مالی، یا توان فکری و علمی، اول ترس به خودش راه نده، ترس مانع بزرگیه، به خصوص در اقتصاد و صنعت. تاجر، مدیر اقتصادی، صاحب سرمایه اگر ریسک پذیر نباشه، باخته. اگر همه چیزو بخوای صد در صد گارانتی کنی، و بری دنبال شغل، اینو که مادر بزرگ منم می تونه. فرد اقتصادی، فرد صنعتگر، فردی که توان اجرایی داشته باشه باید ریسک پذیر باشه. کارآفرین معیارش ریسک پذیره. تو چهل درصد، چهل و پنج درصد کار رو که پروژه رو می بینی، می توانی، پنجاه و پنج درصدشو برو دیگه قمارشو بکن. میاد، میاد. نمیدونم پوکر زدیدی یا نه می زنی. یه وقت تو پوکر میبینی دستم نداری، یهو میزنی، میاد، کاره میاد، فول میاد، زندگی، یهو ها بخوای بترسی، عقبی، تو، همه این کارها خوبه، در پایه ادب و اخلاق و احترام. اگر فایده این سه تا باشی،

میلیاردها هم برات بیاره، ارزشی نداره. من سعی می کنم، جوانها، بچه های خودم، همه، اصلا مملکت ما چهل و پنج درصدش تحصیل کرده، همه مدرک دار، ولن. بابا جون نترسید، بیاید، برید حقتون ایفا کنید. استیفای حقوق از دست رفتتون بکنید، مسالمت آمیز، باید برید مسالمت آمیز براساس اخلاق و ادب، با آبرو، با احترام، برید حقتون استیفا کنید. نترس هم باشید، زندگی آیندتون انشاله گارانتی کردید. این مسائل، من مطمئنم ما دیگه کاری ازمون نمپاد، سازنده آینده ایران این جوونهان. اینهان که میان میدان و میسازن و من هیچ نگرانی ندارم. صنایع مختلفی از بین رفتن، این بچه ها می سازن. تمام معیارها که از بین رفته احیا می کنن. خواهید دید و درودش رو به روان من که نیستم بفرستید.

پایان قسمت دوم
